Па си зема свеся поесена
отами пера место окрепи
~~па не~~ ~~Ирна~~ крепе ~~па отами~~
Да не може с'крепи да се дигре
и си зема момчица мѣеда
Купиха
до четири сребрени момчици
Копчи сребровати

и си ми му оковы момчиа
Да не може по друм да си ходи
па се качи горѣ на диване
в'пазрена одеа
и си вѣзна дѣка момчиа става
Момчиа момчиа що бѣ се разбуди
Ајде моја момчиа и говори:
Да ми
Приготови ми за походъ орѣже.
Момчица и дѣо отговаря
Господару, момчиа воеводо,
Па що ти не коте убоно
Па да замеш момчиско орѣже
Чему ти коте убоно
Остра сабя, тешка боздугана
На що ти
Зонце ти
Токо да ти тешки
Кога Господ сака да помогне
Сами годи
с'голи рѣцѣ говеле управи
Що за чудо е коте да го видиме
и момчиа си и момчиа говори
Дай ми, моја, малко орѣже
Мала сабя, лека боздугана
Дали се найде в'бѣда и невоља
Приготови му момчица мала
Дадоше се му
Приготови му мало орѣже
Мала сабя у момчица тиуря
Малка сабя, сабя от лесен ѣдем
Сабя
и тя бера да е била здрава
Кои била сабя прастарисана
Трѣбе сабя
Подаде му лека боздугана
Боздугана
и си тоа бѣ силно поразбивал
Па отиде коно да изведе
Обрѣрисе момчиа воеводи
и сос него девет момчета бранея
и вакайсе мали братучеда
и от брадо четири сеси слуги
Момчи
се воинци от бор и пробрени
Въседнаха бѣрзи и в кони
Па отиват на разбой планина
Коня
Коня ~~е бѣли~~ момчиа воевода
Коня ~~е бѣли~~ от коня кетадне
на коня го бремка налагала
Па
Па задретам и си сонце
Сонце
Среща ми ги тие тамни облаци
Па
Запучи се
Тие облаци от разбой планина
покрила ми сиця тешка мъгла
Вов мъгла се другини разбуди